

Csoportokba verődve
öregék tanakodtak:
Migeder háza tája,
ki lesz annak gazdája?
Narszpi hol van? Nem jött meg.
Keresésére küldtek.
Migedert meg asszonyát
illendően elhantolták.
Három sírgödröt ástak:
kettőt a házaspárnak,
egyet szegény Szetnernek,
kit koporsóba tettek.

Indult a falu népe
Narszpi keresésére.
Dél lett, mikoron végre
ráleltek tetemére.

Jött a hír lóhalálban:
ott csüng egy fűzfaágról,
holtan a Kender-völgyben.
Megnyugszik majd a földben.
Ahol halála érte,
ott helyben eltemették,
mogyoróvesszőt fontak,
azzal bekerítették.
Aztán nyugodni tértek,
mert alkonyult, sötét lett,
és holnap új nap támad,
új munka, öröm, bánat.
Csak Narszpinak nem virrad,
örök éjén a sírnak.
Amennyi bánat érte,
holtáig elkísérte.

